

Na autentických miestach pri bunkri č. 8 v bratislavskej Petržalke

(18.11.2014; Rozhlasová stanica Slovensko; Dobrý večer, Slovensko; 20.16; por. 1/1; Miroslav Minár/-)

Moderátorka:

"Na chvíľu sa ešte vrátíme k 25. výročiu 17. novembra. Všetci vieme, že udalosti po tomto prelomovom dni nabrali rýchly spád. Už 30. novembra vláda rozhodla o odstránení drôtených zátarás na československo-rakúskej štátnej hranici. Zároveň ale rozhodla o tom, že občania Československa na cesty do zahraničia nebudú potrebovať výjazdovú doložku. Na autentických miestach pri bunkri číslo 8 na Kopčianskej ceste v **Petržalke** ste mohli, pokiaľ ste tam včera boli, vidieť ako to pri železnej opone pred rokmi skutočne vyzeralo. Bol pritom aj Miroslav Minár."

Miroslav Minár, redaktor:

"Organizátori podujatia z občianskeho združenia Zachráňme **petržalské** bunkre dali názov tomuto podujatiu - Aby ľudia nezabudli. Nemajú zabudnúť na to, že na miestach, kde sa nachádzali bunkre bolo za totalitného režimu vybudované oplotenie z ostnatého drôtu, ktoré sa tiahlo pozdĺž celej československo-rakúskej hranice. Zapojené bolo do elektrickej siete s vysokým napätím. Nepriedušný kolorit štátnej hranice dotvárali závary s rôznymi prekážkami, ozbrojení vojaci pohraničnej stráže a špeciálne vycvičení psi. Napriek tomu stovky našich spoluobčanov prejavili odvahu a pokúsili sa prebiť za slobodu. Žiaľ, 400 z nich pri pokuse prekročiť štátnu hranicu zahynulo. Miroslav Košírer, predseda občianskeho združenia Zachráňme **petržalské** bunkre."

Miroslav Košírer, predseda občianskeho združenia Zachráňme **petržalské** bunkre:

"Vždy tu ukážeme, ako tí ľudia sa snažili ujsť cez hranice, potom ako ich chytili napríklad príslušníci pohraničnej stráže alebo polícia. Je to zamerané na to, aby deti a mládež vedeli, že takto to tu bolo za socializmu. Že teraz máme slobodu, teraz máme možnosť to ukázať, čo sa dialo v tých časoch."

Miroslav Minár:

"V kapitánskej hodnosti príslušníka Verejnej bezpečnosti prišiel na podujatie Martin Ištván zo Zvolena. Samozrejme, cestu i ukážku práce horlivých esenbákov na štátnej hranici absolvoval s dobovým žandárskym autom so svetelnou i zvukovou húkačkou."

Martin Ištván:

"Robím to preto, lebo ma to baví. Hlavne ma to baví a chcel by som vlastne tej budúcej generácii ukázať niečo, čo niekedy ako fungovalo, na čom niekedy boli príslušníci. Cestoval som sem tri hodiny, lebo nemôžem tohto starého pána veľmi preháňať. Na diaľnici ma zastavovali vlastne autá, alebo išli smerom na benzínovú pumpu, chceli sa odfotiť s týmto autom a vlastne mi všetci fandili, lebo je to vlastne auto v takomto stave aké je. To už hockto ho nevidí. Ja mám za úkol zadržať aj s mojím kolegom pánom nadporučikom utečenca, predviesť ho na príslušný útvar Verejnej bezpečnosti, spísať s ním záznam a vlastne dať ho do väzby."

Miroslav Minár:

"Diváci so zatajeným dychom sledovali aj zastrelenie jedného narušiteľa štátnej hranice. Bol to samotný pohraničník, ktorý zutekal. Zastrelil ho kolega z jednotky. Za takýto ohavný čin by si pred rokom 1989 vyslúžil mimoriadnu dovolenku alebo opušťák."